

[XXX]

AnonymiseretSendt pr. e-mail til [\[XXX\]](#)Frederiksborggade 15
1360 København KBesøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København KTlf. 3395 5785
Fax 3395 5799www.ekn.dk
ekn@ekn.dk**Afgørelse – Klage over Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012 om ikrafttrædelsestidspunkt af ny tarifstruktur i Klitmøller Kraftvarmeværk a.m.b.a.****31. januar 2013**

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Deres ref.

De har klaget over Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012. Ved denne afgørelse meddelte Energitilsynet Dem, at tilsynet ikke ville foretage sig yderligere i sagen vedrørende Klitmøller Kraftvarmeværk a.m.b.a.' (herefter værket) tarifering. De har ligeledes den 9. oktober 2012 klaget over Energitilsynets besvarelse af Deres henvendelse til tilsynet af 6. september 2012. Værket er under sagens behandling ved Energiklagenævnet repræsenteret af Thy-Mors Energi A/S, der administrer værket.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012. Energiklagenævnet afviser klagen af 9. oktober 2012 over Energitilsynets besvarelse af Deres henvendelse til tilsynet af 6. september 2012, da der ikke er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Af sagens akter fremgår, at der i hovedtræk er sket følgende i sagen:

De rettede ved af brev af 15. januar 2009 henvendelse til Energitilsynet. De anførte i den forbindelse bl.a., at værket siden 2003 havde opkrævet en fast afgift på 5000 kr. for alle boliger uanset størrelse, så de mindre boliger, som især var beboet af pensionister, betalte en overpris for varmen. De ville gerne vide, om denne fremgangsmåde var lovlig.

Energitilsynet oprettede på baggrund af Deres henvendelse en sag, og ved brev af 3. februar 2009 anmodede tilsynet værket om en redegørelse for værket's tariffer. Tilsynet bemærkede i den forbindelse overfor værket, at tilsynet på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen, havde valgt at tage spørgsmålet om prisstrukturen op til bedømmelse. Energitilsynet bemærkede i brevet bl.a., at det følger af tilsynets praksis, at det må anses for urimeligt,

jf. varmemforsyningslovens¹ § 21, stk. 4, at samtlige forbrugere under et varmemværk betaler den samme faste afgift² uanset deres mulige belastning af fjernvarmenettet, og at et krav om mindste forbrug er urimeligt, jf. varmemforsyningsloven, jf. § 21, stk. 4. En forbruger er derfor alene forpligtet til at betale faste afgifter, så længe forbrugerens ejendom er tilsluttet eller er tilpligtet at være tilsluttet ledningsnettet. Forbrugsafhængige afgifter skal således kun betales i det omfang ejendommen rent faktisk forsynes med varme fra værket, og der kan kun opkræves betaling for det faktiske forbrug.

Ligeledes ved brev af 3. februar 2009 meddelte Energitilsynet Dem, at tilsynet havde valgt at tage sagen op til behandling. Energitilsynet traf i den forbindelse afgørelse om, at De ikke var part i sagen, da den vedrørte værkets generelle tarifer.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 2 af 14

Værket oplyste i brev af 18. februar 2009, at værket var indstillet på at gå i dialog med tilsynet med henblik på at foretage de fremadrettede justeringer af tarifstrukturen, der skulle til, for at tilsynet fandt, at gældende regler var overholdt. Efter yderligere korrespondance mellem værket og Energitilsynet, meddelte tilsynet ved brev af 27. april 2009 til værket, at tilsynet vurderede, at det måtte anses for urimeligt, at værket opkrævede samme faste afgift for alle boliger op til 280 m² uanset deres mulige belastning af fjernvarmenettet, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, og at der ikke var dokumenteret særlige omstændigheder, der gjorde, at den hidtidige praksis om differentiering af den faste afgift burde fraviges. Energitilsynet indledte på denne baggrund en forhandling med værket med henblik på at få dette urimelige forhold bragt til ophør. Energitilsynet beskrev i den forbindelse forskellige tariferingsmodeller. Tilsynet anmodede derfor værket om at fremkomme med en forhandlingsløsning. Et brev med samme ordlyd som brevet af 27. april 2009 blev sendt til værket et år efter, det vil sige den 27. april 2010.

Værket meddelte ved brev af 20. maj 2010 Energitilsynet, at værket ved tarifieringen mellem faste og variable omkostninger ville tage udgangspunkt i en model, som Energitilsynet havde beskrevet, hvorefter alle udgifter, bortset fra udgifter til varmekøb, brændselskøb, vand, kemikalier samt el, betragtes som faste udgifter og skal danne grundlaget for beregningen af den faste afgift (effektbidraget). Værket ville ved beregningen af den faste afgift (effektbidraget)

¹ Nugældende lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 med senere ændringer.

² De faste afgifter består af et abonnementsbidrag og et effektbidrag. Abonnementsbidraget skal i princippet dække den del af værkets faste afgifter, som er uafhængige af de tilsluttede anlægs størrelse. Dette bidrag er således ens for alle forbrugere. Effektbidraget skal i princippet dække værkets resterende faste afgifter, som er afhængige af de tilsluttede anlægs/ejendommens størrelse. Effektbidraget er således varierende. Der kan læses nærmere om de faste afgifter i bl.a. "Varmeforsyningsloven med kommentarer" af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen, Forlaget Thomson, 1. udgave, 1. oplag, 2033, side 182 ff.

tage udgangspunkt i størrelsen af de enkelte ejendommers kvadratmeter som registreret i BBR-registeret³. Omlægningen af tarifferne ville blive påbegyndt, når budgettet for 2010/2011 skulle udarbejdes til varmeåret, der begyndte den 1. juli 2010. Omlægningen ville blive indfasnet over en periode på tre år. Energitilsynet meddelte på denne baggrund ved brev af 25. maj 2010, at tilsynet anså sagen for at være afsluttet. Energitilsynet oprettede dog en ny opfølgningssag under et nyt journalnummer, som værket skulle oplyse ved anmeldelse af budgettet for 2010/2011. De modtog kopi af bl.a. dette brev fra Energitilsynet.

De bemærkede ved brev af 30. maj 2010, at De var tilfreds med, at værket ville ændre tarifieringsstruktur, men at De mente, at en indfasning på tre år var for lang tid.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 3 af 14

Efter en yderligere korrespondance mellem Energitilsynet og værket meddelte Energitilsynet ved brev af 25. februar 2011, at tilsynet havde gennemgået værkets tariffer, der var blevet anmeldt til tilsynet ved brev af 25. august 2010. Energitilsynet noterede sig, at den faste afgift (effektbidraget) herefter blev betalt efter antallet af kvadratmeter ifølge BBR-registeret. Energitilsynet anså derfor nu sagen for endeligt afsluttet og ville derfor ikke foretage sig yderligere. De modtog ligeledes en kopi af dette brev fra Energitilsynet.

Værket kontaktede ved brev af 22. juni 2011 Energitilsynet. Værket bemærkede i den forbindelse, at værkets bestyrelse efter indgåelsen af aftalen med tilsynet om tarifieringen var af den opfattelse, at den valgte model ville pålægge store huse en uforholdsmæssig stor fast afgift. Værket bemærkede videre, at Energitilsynet telefonisk havde bekræftet, at tilsynet godt kunne tilslutte sig, at der ikke var en entydig sammenhæng mellem størrelsen på en ejendom og betaling af effektbidraget. Værket agtede derfor at anmelde priser til Energitilsynet, hvorefter der ved beregningen af effektbidraget ville blive foretaget en prisforskel mellem de forskellige niveauer for husstørrelser på 5 kr. pr. m². Værkets brev var vedlagt et beregningseksempel på beregningen af effektbidraget. Energitilsynet oprettede på denne baggrund en ny sag vedrørende tarifieringen.

Ved brev af 16. august 2011 anmodede De Energitilsynet om atter at se på sagen. De henvendte Dem, idet værket igen havde ændret sin afregningsmodel, således at mindre ejendomme efter Deres vurdering kom til at betale mere for varmen, end større ejendomme.

Ved brev af 22. august 2011 til værket kvitterede Energitilsynet for modtagelsen af værkets ændrede model for tarifiering af den faste afgift. Da den nye

³ Bygnings- og Boligregistret. Se nærmere herom på hjemmesiden: www.bbr.dk.

model ville medføre, at mindre boliger risikerede at betale mere i fast afgift end en større bolig, og der dermed ikke var nogen sammenhæng mellem antallet af kvadratmeter i boligen og størrelsen af den faste afgift, fandt Energitilsynet, at tarifieringen var urimelig. De modtog kopi af dette brev ved e-mail af 6. september 2011.

Ved brev af 6. september 2011 fremsendte værket et nyt forslag til beregning af effektbidraget, hvorefter der skulle betales en lavere fast afgift, desto større boligen var, men hvor afgiften var den samme for de første antal kvadratmeter. Brevet var vedlagt et beregningseksempel herpå. For 0-99 m² skulle der f.eks. betales 56 kr. pr. m², mens der i intervallet 100-149 m² skulle betales 36. kr. pr. m² m.v. Energitilsynet oplyste ved brev af 12. september 2011 til værket, at tilsynet på det foreliggende grundlag ikke havde indvendinger til den ændrede tarifiering af den faste afgift. Værket skulle derfor anmelde nye priser. Energitilsynet anså herefter sagen for afsluttet. De modtog kopi af dette brev.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 4 af 14

De anmodede ved e-mail af 15. september 2011 atter Energitilsynet om at se på sagen. De anførte, at en beboer i en ejendom på 82 m² ville komme til at betale 1,72 kr. pr. kWh for varmen, mens en beboer i en ejendom på 282 m² ville komme til at betale 0,86 kr. pr. kWh. Energitilsynet kvitterede for Deres mail den 19. september 2011. Energitilsynet bemærkede i den forbindelse bl.a., at tarifieringen for værket var opdelt i 3 bidrag. Et variabelt bidrag, et fast bidrag og et abonnementsbidrag. Det variable bidrag og abonnementsbidraget var ens for alle og derfor ikke afhængig af boligens størrelse, mens det faste bidrag hos værket var beregnet på baggrund af boligens antal kvadratmeter. Energitilsynet bemærkede videre, at der efter varmforsyningslovens bestemmelser kan foretages prisdifferentiering, så længe disse foretages efter rimelige økonomiske principper. Da varme ikke udnyttes proportionalt, var det i henhold til Energitilsynets praksis ikke urimeligt, at der skete en graduering, således at der blev betalt forholdsmæssigt mindre for de sidste kvadratmeter. Energitilsynet havde derfor ingen indvendinger imod tarifieringen, og betragtede derfor sagen for afsluttet.

De rettede ved brev af 8. december 2011 henvendelse til Energiklagenævnet vedrørende værkets tarifiering. Energiklagenævnet kontaktede Dem på denne baggrund telefonisk den 13. december 2011 for at høre, om der forelå en afgørelse fra Energitilsynet, som De ønskede at klage over. De oplyste telefonisk, at De ikke havde modtaget en afgørelse fra Energitilsynet, og at Energitilsynet heller ikke havde truffet en afgørelse overfor værket. Energiklagenævnet videresendte på denne baggrund den 14. december 2011 Deres henvendelse til Energitilsynet med henblik på, at tilsynet kunne vurdere, om tilsynet ville indlede en sag om tarifieringen.

Ved brev af 20. december 2011 meddelte Energitilsynet Dem, at Deres henvendelse af 8. december 2011 ikke rejste en begrundet mistanke om et ulovligt forhold. Energitilsynet foretog sig derfor ikke yderligere i forbindelse med Deres henvendelse. Energitilsynet oplyste Dem i den forbindelse om, at De kunne klage til Energiklagenævnet over Energitilsynets beslutning. De indbragte derfor sagen for Energiklagenævnet ved klage af 10. januar 2012. Energiklagenævnet anmodede ved e-mail af 13. januar 2012 Energitilsynet om bl.a. at fremsende sagens akter og en udtalelse i sagen til nævnet.

Ved brev af 19. januar 2012 anmodede Energitilsynet Energiklagenævnet om at ophæve sagen og hjemvise den til fornyet behandling i tilsynet. Baggrunden herfor var, at tilsynet tidligere havde antaget, at intervallet på de 5 kr. mellem de forskellige boligstørrelser var opretholdt, og at det alene var selve beregningen af effektbidraget, der var tilrettet i overensstemmelse med tilsynets vejledning. På denne baggrund havde tilsynet ved brevet af 12. september 2011 meddelt værket, at tilsynet på det foreliggende grundlag ikke havde indvendinger til den ændrede tarifiering og derfor ikke ville foretage sig yderligere i sagen, Tilsynet havde dog efterfølgende konstateret, at tilsynet ikke havde været opmærksomt på den tarifieringsmodel, som værket efterfølgende havde valgt for opkrævningen af den faste afgift. Tilsynet havde derfor ikke taget stilling til den nugældende tarifstruktur i værket. Energiklagenævnet kontaktede Dem på denne baggrund telefonisk den 19. januar 2012, hvorefter De tilbagekaldte Deres klage med henblik på, at Energitilsynet behandlede sagen igen.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 5 af 14

Energitilsynet oprettede herefter en ny sag vedrørende værkets tarifiering. Tilsynet kontaktede på denne baggrund værket ved brev af 20. februar 2012 og oplyste, at tilsynet havde genoptaget sagen. Tilsynet bemærkede bl.a. i brevet, at tilsynet ved behandlingen af sagen ikke havde været tilstrækkeligt opmærksomt ved vurderingen af ændringen i tarifstrukturen. Tilsynet genoptog derfor sagen med henblik på at undersøge, om tarifstrukturen måtte betragtes som urimelig. Tilsynet bemærkede, at der i tarifstrukturen var en forskel på 20 kr. pr. m² på de første to niveauer for ejendomme på henholdsvis 0-99 m² og ejendomme på 100-149 m². Tilsynet anmodede herefter i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, værket om at fremkomme med et forslag til en ny tarifstruktur, da tilsynet fandt, at forskellen på de to intervaller måtte anses for at være uforholdsmæssig stor.

Efter yderligere korrespondance mellem værket og Energitilsynet fremsendte værket den 21. marts 2012 et nyt forslag til tarifstruktur. Værket foreslog, at effektbidraget skulle opkræves efter følgende struktur, der skulle træde i kraft den 1. juli 2012 og dermed have virkning for regnskabsåret 2012/2013:

”[...]

0 – 99 m ²	53, 00 kr. pr. m ²	spring = 10 kr.
100 – 1 49 m ²	43,00 kr. pr. m ²	spring = 8 kr.
150 – 199 m ²	35,00 kr. pr. m ²	spring = 6 kr.
200 – 276 m ²	29,00 kr. pr. m ²	spring = 4 kr.
280 – m ²	25,00 kr. pr. m ²	
[...]”.		

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 6 af 14

De kontaktede den 26. marts 2012 Energitilsynet for at høre til sagens status. Energitilsynet oplyste ved e-mail af 29. marts 2012, at tilsynet havde modtaget det nye forslag fra værket til en tarifstruktur, og at De ville modtage en kopi af Energitilsynets besvarelse til værket, når den forelå. Energitilsynets e-mail var vedhæftet korrespondancen mellem værket og tilsynet. Ved e-mail af 1. april 2012 skrev De til Energitilsynet bl.a., at De mente, at den foreslåede tarifstruktur favoriserede de store ejendomme på bekostning af de små ejendomme, men dog ikke i et større omfang, end at det var til at leve med. De ville imidlertid klage, såfremt den nye tarifstruktur ikke kom til at gælde for regnskabsåret 2011/2012.

Energitilsynet skrev ved brev af 2. april 2012 til værket, at tilsynet på det foreliggende grundlag ikke havde indvendinger imod den foreslåede tarifstruktur for regnskabsåret 2012/2013. Tilsynet bemærkede i den forbindelse bl.a., at tilsynet ikke var afskåret fra at behandle en eventuel klage med krav om tilbagebetaling af tarifferne for 2012, lige som tilsynet heller ikke var afskåret fra på baggrund af en klage eller på eget initiativ at bedømme de konkrete virkninger af de nye effektbidrag. Energitilsynet meddelte herefter ved e-mail ligeledes af 2. april 2012 til værket, at tilsynet anså sagen for afsluttet.

Energitilsynet sendte ved e-mail af 2. april 2012 tilsynets besvarelse til værket til Dem. Da den nye tarifstruktur imod Deres ønske først fik virkning fra den 1. juli 2012 anførte Energitilsynet i den forbindelse, at De kunne sende Deres klage til Energitilsynet, der herefter ville oprette en ny sag vedrørende priserne for 2011/2012.

De klagede herefter ved e-mail af 6. april 2012 til Energitilsynet. De anførte i klagen bl.a., at det havde været Deres faste overbevisning, at den tarifstruktur, der blev indført pr. 1. juli 2010 med virkning for regnskabsåret 2010/2011, ville være gældende fremover. Efterfølgende blev der så indført en ny tarifstruktur, som Energitilsynet først godkendte for derefter at trække godkendelsen tilbage. De fandt på denne baggrund, at det var urimeligt, såfremt det forhold, at Energitilsynet ikke havde udvist rettidig omhu skulle få

betydning for tarifferne. De anmodede derfor tilsynet om at underrette værket om, at de nu godkendte tarifer ville træde i kraft med tilbagevirkende kraft, således at de kom til at gælde for regnskabsåret 2011/2012.

Energitilsynet kvitterede for modtagelsen af Deres klage ved e-mail af 10. april 2012. Energitilsynet traf herefter den 29. april 2012 den nu påklagede afgørelse, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”[...]

**Klage over ikrafttrædelsestidspunkt af ny tarifstruktur i
Klitmøller Kraftvarmeværk**

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

De har ved e-post af 6. april 2012 rejst en klage over ikrafttrædelsestidspunktet for ændringen af tarifstrukturen i Klitmøller Kraftvarmeværk.

Side 7 af 14

Sagen er tidligere blevet behandlet i Energitilsynets sag 4/0920-0101-0143 med afslutning 25. maj 2010. Sekretariatet for Energitilsynet var på baggrund af en forbrugerhenvendelse blevet gjort opmærksom på tarifstrukturen i Klitmøller Kraftvarmeværk, hvor den faste afgift var den samme pr. bolig uanset størrelsen af boligen.

Klitmøller Kraftvarmeværk meddelte at ville omlægge tarifieringen således, at den faste afgift ville bestå af et fast abonnementsbidrag og et effektbidrag, som ville afhænge af boligens størrelse, og ville blive beregnet på grundlag af antal kvadratmetre. Omlægningen af tarifieringen ville påbegyndes ved varmeårets start den 1. juli 2010, og blive indfaset over en 3-årig periode.

Der blev i Energitilsynets sag 4/0920-0600-0057 fulgt op på anmeldelsen af den nye tarifstruktur. Det fremgik heraf, at effektbidraget var beregnet på baggrund af boligens størrelse. Sekretariatet afsluttede herefter sagen ved brev af 25. februar 2011.

Ved brev af 22. juni 2011 modtog Sekretariatet en henvendelse fra Klitmøller Kraftvarmeværk vedrørende muligheden for graduering af den faste afgift, da værket stillede spørgsmålstegn ved ”proportionaliteten mellem husstørrelse og fastsættelse af effektbidrag”. Der blev samtidig indsendt forslag til ny fastsættelse af effektbidraget, hvorefter prisen pr. m² var faldende, jo større boligen var. Dette forslag afspejlede varmeværkets vurdering af, at trækket på varmeværket ikke er proportionalt med boligens størrelse.

Sekretariatet gjorde opmærksom på, at der ved denne model var risiko for, at nogle større boliger skulle betale mindre i fast afgift end en mindre bolig. Sekretariatet gjorde derfor opmærksom på, at dette ville anses som urimeligt og dermed være i strid med varmemforsyningsloven.

Klitmøller Kraftvarmeværk indsendte herefter følgende forslag:
[...]

Sekretariatet meddelte Klitmøller Kraftvarmeværk den 12. september 2011, at vi på det foreliggende grundlag ikke havde indvendinger til den foreslåede model.

Sagen blev rejst for Energiklagenævnet, som hjemviste sagen til fornyet behandling hos Sekretariatet den 24. januar 2012.

Ved e-post af 20. februar 2012 gjorde Sekretariatet for Energitilsynet efter den fornyede behandling af sagen, Klitmøller Kraftvarmeværk opmærksom på, at ovennævnte tarifstruktur måtte anses som urimelig efter varmemforsyningslovens bestemmelser, da forskellen mellem de første intervaller på 20 kr. måtte anses som værende uforholdsmæssigt stort.

Sekretariatet modtog den 21. februar 2012 Klitmøller Kraftvarmeværks forslag til ny tarifstruktur til ikrafttrædelse den 1. juli 2012. Sekretariatet oplyste ved e-post den 2. april 2012 værket, at vi ikke på det foreliggende grundlag havde bemærkninger til det nye forslag.

Varmeforsyningsloven regulerer ikke hvordan varmeværkerne skal tarifere deres fjernvarmepriser. Varmeforsyningsloven regulerer hverken hvor mange gange om året der må anmeldes nye priser, eller hvor mange gange om året kan anmeldes en ny tarifieringsmetode.

Efter praksis kan der foretages en graduering af den faste afgift, så længe disse foretages efter rimelige økonomiske principper. Da fjernvarme ikke udnyttes proportionalt, er det i henhold til praksis ikke urimeligt, at der sker en graduering, således at der betales forholdsmæssigt mindre for ”de sidste kvadratmetre”.

Udgangspunktet, som varmemforsyningsloven bygger på, er fremadrettet regulering, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Energi-

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41
SSH-EKN

Side 8 af 14

tilsynet kan derfor alene give pålæg om ændring af betingelser m.m. fremadrettet.

Det følger af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at Energitilsynet, hvis tilsynet konstaterer, at et forhold er urimeligt, skal indlede en forhandling med henblik på at få bragt det urimelige forhold til ophør.

Det følger ligeledes af varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, at priser der ikke er anmeldt er ugyldige, hvormed de nye priser til ikrafttrædelse 1. juli 2012 ikke kan være gældende med virkning fra 1. juli 2011.

Vi kan dermed ikke give pålæg om, at de nye tariffer til ikrafttrædelse 1. juli 2012 bliver gældende bagudrettet for 2011/12. Vi foretager os derfor ikke yderligere i denne sag.

Vores beslutning om, at vi ikke foretager os yderligere, kan påklages til Energiklagenævnet. Klagen skal, inden fire uger efter meddelelsen af denne afgørelse, ske til Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København. Energiklagenævnets forretningsorden kan ses på dette link: www.ekn.dk [...].

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 9 af 14

De indbragte herefter sagen for Energiklagenævnet ved klage af 10. maj 2012. Energiklagenævnet anmodede på denne baggrund ved e-mail af 14. maj 2012 Energitilsynet om at fremsende sagens akter m.v. til nævnet til brug for behandlingen af Deres klage. På grund af overgangen til et nyt journaliserings-system, var det først muligt for Energitilsynet at fremsende alt det ønskede materiale til Energiklagenævnet den 17. juli 2012.

I august 2012 udsendte værket en forbrugermeddelelse. Det fremgik bl.a. heraf, at pr. 1. juli 2012 udgjorde betalingen af effektbidraget følgende:

”[...]

- De første 0 – 99 m²: 50,75 kr. pr. m² for antal m² i intervallet
- De næste 100 – 149 m²: 40,75 kr. pr. m² for antal m² i intervallet
- Efterfølgende 150 – 199 m²: 32,75 kr. pr. m² for antal m² i intervallet
- efterfølgende 200 – 279 m²: 26,75 kr. pr. m² for antal m² i intervallet
- efterfølgende 280 - m²: 22,75 kr. pr. m² for antal m² i intervallet

[...]”.

De kontaktede herefter ved e-mail af 6. september 2012 Energitilsynet på ny, der meddelte Dem, at tilsynet ikke havde indvendinger imod tarifieringen. Energitilsynet havde heller ikke indvendinger imod, at værketets priser var stigende. Af Energitilsynets besvarelse fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Tak for din mail den 6. september 2012 hvori du gør opmærksom på, at du fortsat finder tarifieringen for Klitmøller Kraftvarmeværk for urimelig.

Sagen er tidligere blevet behandlet i Energitilsynet ved mail sendt den 15. september 2011 samt besvarelse den 19. september 2011, hvor sagen blev afsluttet.

Efter varmemforsyningslovens bestemmelser foretages prisdifferentering, så længe disse foretages efter rimelige økonomiske principper. Da varme ikke udnyttes proportionalt, er det i henhold til energitilsynets praksis ikke urimeligt, at der sker en graduering, således at der betales forholdsmæssigt mindre for ”de sidste kvadratmeter”. Vi har derfor ingen indvendinger imod tarifieringen.

De stigende priser skyldes følgende, som Klitmøller Kraftvarmeværk selv skriver i deres forbrugermeddelelse: Statistisk kontrol, ny servicekontrakt, stigende priser på naturgas, ny NOx-afgift samt ny forsyningssikkerhedsafgift. Derudover er formlerne til afregning af naturgas ændret til ugunst for varmemforbrugerne. Vi har derfor ingen indvendinger mod de stigende priser.

Vi henviser desuden til Energitilsynets tidligere behandlede sag 4/0920-0101-0253.

Vi betragter herefter sagen for afsluttet.

[...]”.

Denne besvarelse har De ligeledes klager over til Energiklagenævnet.

Deres synspunkter og bemærkninger

De finder, at Energitilsynets tidligere afgørelse af 25. maj 2010 fortsat skal være gældende. De finder endvidere, at Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012 skal have virkning bagudrettet fra regnskabsåret 2011/2012. De har tilføjet anført, at Energitilsynet har henvist til diverse lovbestemmelser og bekendtgørelser, som De finder svært forståelige. De forstår Energitilsynet således, at værket til enhver tid kan ændre sin afregningsmetode, og selvom

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 10 af 14

Energitilsynet finder, at metoden er urimelig, skal den først ændres fra det næstkommende regnskabsår.

De har endvidere anført, at det fremgår af varmemforsyningslovens regler, at omkostningsfordelingen i værket ikke må være urimelig. Hvornår noget er urimeligt, er dog ikke helt klart. Værket synes at mene, at det ikke er urimeligt, at en folkepensionist i en lejlighed på 66 m² skal betale tre gange så meget pr. kWh som en familie i en villa på 300 m² skal betale pr. kWh. Værket har alene fremsendt teoretiske tal til Energitilsynet. Værket har bl.a. anført, at en ejendom på 80 m² har et typisk forbrug på 12.000 kWh. Af varmeregningerne fra ca. 25 boliger på ca. 100 m², der i visse tilfælde gik syv år tilbage i tiden, fremgik, at der ikke var nogen ejendomme, der havde et forbrug på 12.000 kWh. En enlig pensionist har et forbrug på mellem 4000 – 8000 kWh.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 11 af 14

Værkets synspunkter og bemærkninger

Værket har anført, at værket som hidtil vil følge Energitilsynets pålæg og vejledning.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at Deres synspunkt vedrørende Energitilsynets tidligere afgørelse skal afvises, da tilsynets tilkendegivelse af 12. september 2011 vedrørende tarifstrukturen i værket ikke længere er gældende. Energitilsynet finder endvidere, at Deres anmodning om, at ændringen af tarifstrukturen i værket gives tilbagevirkende kraft til 1. juli 2011, skal afvises. Til støtte herfor har Energitilsynet navnlig anført følgende:

- Energitilsynet tilkendegivelse af 25. maj 2010 om, at tilsynet ikke på det foreliggende grundlag havde indvendinger imod forslaget til ændring af grundlaget for beregning af fast afgift er ikke gældende på nuværende tidspunkt, idet tilsynet efterfølgende fandt, at forslaget havde urimelige virkninger, og kraftvarmeværket herefter fremadrettet har ændret tarifstrukturen i overensstemmelse med tilsynets indvendinger. Tilkendegivelsen af 25. maj 2010 er således efterfølgende erstatet af Energitilsynets tilkendegivelse af 2. april 2012, hvori tilsynet tilkendegav, at tilsynet på det foreliggende grundlag ikke havde bemærkninger til den ændring af tarifstrukturen, der var anmeldt til ikrafttræden 1. juli 2012.
- Udgangspunktet, som varmemforsyningsloven bygger på, er fremadrettet regulering, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Energitilsynet kan derfor alene give pålæg om ændring af betingelser m.m. fremadrettet. Priser og betingelser i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, er først gyldige på det tidspunkt, hvor de er anmeldt til Energitilsynets register. Det følger derfor af varmemforsyningslovens bestem-

melser, at tariffer ikke kan gives tilbagevirkende kraft fra tidspunktet, før de er anmeldt, da prisen ikke var gyldig på dette tidspunkt. Anmeldelsen af den tarifstruktur, som klageren ønsker, skal være gældende fra 1. juli 2011, skete den 21. februar 2012. Det vil således være i strid med bestemmelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, at give pålæg om, at den ændrede tarifstruktur skal gives tilbagevirkende kraft til et tidspunkt, der ligger før anmeldelsestidspunktet. Energitilsynet har derfor måttet afvise at give Klitmøller Kraftvarmeværk pålæg om, at den prisændring, der er anmeldt den 21. februar 2012 til ikrafttræden den 1. juli 2012, skal være gældende fra den 1. juli 2011, da dette ville indebære en overtrædelse af varmemforsyningslovens bestemmelse om, at priser er gældende fra anmeldelsestidspunktet.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse af vedlagt denne afgørelse som bilag.

Side 12 af 14

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet forstår Deres klage således, at De finder, at den tarifieringsstruktur, som Energitilsynet godkendte ved afgørelsen af 25. maj 2010 fortsat skal være gældende. Energiklagenævnet forstår endvidere Deres e-mail af 9. oktober 2012 således, at De ligeledes ønsker at klage over Energitilsynets besvarelse af Deres e-mail til tilsynet af 6. september 2012. Energiklagenævnet behandler Deres to klager, det vil sige Deres klage over Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012 og Deres klage over Energitilsynets besvarelse af Deres e-mail til tilsynet af 6. september 2012 samlet under journalnummer 1021-12-118.

Ad Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012

Energitilsynet har ved besvarelsen af 29. april 2012 truffet en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, der kan indbringes for Energiklagenævnet. Efter en gennemgang af sagens akter finder nævnet i lighed med Energitilsynet, at Deres henvendelser til tilsynet ikke giver grundlag for, at Energitilsynet skal foretage sig yderligere i sagen. Energitilsynet har således af flere omgange behandlet værket tarifiering og har i den forbindelse påbudt ændringer heraf. Energiklagenævnet finder, at der herefter ikke længere er en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller udvises en ulovlig adfærd vedrørende værket opkrævning af de faste afgifter, som Energitilsynet skal følge yderligere op på. Energiklagenævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at der ikke i sagen foreligger oplysninger, der tyder på, at værket nye tarifieringsstruktur er urimelig, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, og at Energitilsynet ses at have foretaget en grundig undersøgelse og vurdering af værket tarifieringsstruktur.

Energiklagenævnet bemærker, som anført af Energitilsynet, at varmeforsyningsloven bygger på et princip om fremadrettet regulering. En tarif skal endvidere anmeldes til Energitilsynet for at være gyldig, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 3. Det vil sige, at når Energitilsynet udsteder et pålæg i medfør af varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, skal dette pålæg efterleves fremover. Den nye tarifstruktur kan endvidere først håndhæves overfor forbrugerne, når den er anmeldt til Energitilsynet. Dette betyder, at tarifstrukturen ikke kan få virkning på et tidspunkt, der ligger før denne anmeldelse er foretaget.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse af 29. april 2012.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Ad Energitilsynets besvarelse af Deres henvendelse af 6. september 2012

Energiklagenævnet har i flere sager taget stilling til, at Energitilsynet alene har pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger således, at Energitilsynet som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelser af 15. december 2008, j.nr. 1021-21 og 1021-28⁴.

Side 13 af 14

Energiklagenævnet kan som anført kun behandle klager over afgørelser i forvaltningsretlig forstand, jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 1. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energitilsynets afvisning af en henvendelse/klage på baggrund af, at der efter tilsynets vurdering ikke er en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd, efter almindelig forvaltningsretlig praksis alene er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, såfremt tilsynet har iværksat skridt til at oplyse sagen nærmere, eller i øvrigt har anlagt mere konkrete retlige betragtninger om de spørgsmål, som henvendelsen rejser. Energiklagenævnet kan herved bl.a. henvise til en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, FOU 1994.143⁵.

Energiklagenævnet finder ikke, at Energitilsynets besvarelse er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Energiklagenævnet kan derfor ikke behandle Deres klage herover, der derfor afvises, jf. varmeforsyningslovens § 26, stk. 1. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynet ikke ses at have iværksat skridt til at oplyse sagen nærmere, eller i øvrigt har anlagt mere konkrete retlige betragtninger om de spørgsmål, som henvendelsen rejser.

⁴ Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Afgørelser" → "kronologisk liste" → "varmeforsyningsloven".

⁵ Udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand er offentliggjort på hjemmeside: www.retsinformation.dk.

Energitilsynet oplyser alene i hovedtræk, at tilsynet under henvisning til afgørelsen af 29. april 2012 ikke har indvendinger imod værkets tarifiering.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 3 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven. Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

31. januar 2013

J.nr. 1021-12-118-41

SSH-EKN

Side 14 af 14

Med venlig hilsen

for Poul K. Egan
Nævnnsformand

og i dennes fravær og efter bemyndigelse underskrevet af

Henrik Chieu
Sekretariatschef